

Bruxelles, 2 mai 2023
(OR. en)

8898/23
ADD 1

ENV 437

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Comisia Europeană
Data primirii:	28 aprilie 2023
Destinatar:	Secretariatul General al Consiliului
Subiect:	Anexă DECIZIA COMISIEI din XXX de stabilire a criteriilor de acordare a etichetei ecologice a UE pentru produsele de igienă absorbante și pentru cupele menstruale reutilizabile

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul D088269/02 - Annex I.

Anexă: D088269/02 - Annex I

RO
ANEXA I

Criteriile de acordare a etichetei ecologice a UE pentru produsele de igienă absorbante

Criteriile de acordare a etichetei ecologice a UE vizează cele mai bune produse de igienă absorbante de pe piață în ceea ce privește performanța de mediu. Criteriile se axează pe principalele impacturi asupra mediului asociate cu ciclul de viață al acestor produse și promovează aspecte legate de economia circulară.

Cerințe de evaluare și de verificare

Pentru ca eticheta ecologică a UE să fie acordată unui anumit produs, acesta trebuie să respecte fiecare cerință. Solicitantul prezintă o confirmare scrisă cu privire la îndeplinirea tuturor criteriilor.

Pentru fiecare criteriu sunt indicate cerințe specifice de evaluare și de verificare.

În cazul în care solicitantul trebuie să furnizeze declarații, documentații, analize, rapoarte de încercare sau alte dovezi prin care să ateste respectarea criteriilor, acestea pot proveni de la solicitant și/sau de la furnizorul (furnizorii) său (săi), după caz.

Organismele competente recunosc în mod preferențial certificatele eliberate de organismele acreditate conform standardului armonizat relevant pentru laboratoarele de testare și de etalonare, precum și verificările efectuate de organismele acreditate conform standardului armonizat relevant pentru organisme care certifică produse, procese și servicii.

Dacă este cazul, pot fi folosite și alte metode de încercare decât cele indicate pentru fiecare criteriu, dacă echivalența lor este acceptată de organismul competent care evaluează cererea.

Dacă este cazul, organismele competente pot solicita documente justificative și pot efectua verificări independente.

Schimbarea furnizorilor și a locurilor de producție relevante pentru produsele cărora li s-a acordat eticheta ecologică a UE trebuie notificată organismelor competente, notificarea respectivă fiind însoțită de informații justificative pentru a se putea verifica dacă criteriile sunt respectate în continuare.

Ca cerință prealabilă, produsul trebuie să îndeplinească toate cerințele legale din țara (țările) în care se intenționează comercializarea acestuia. Solicitantul declară că produsul respectă această cerință.

Odată cu cererea de acordare a etichetei ecologice a UE, se furnizează următoarele informații:

- (a) o descriere a produsului, împreună cu greutatea unităților de produs individuale și greutatea totală a produsului;
- (b) o descriere a ambalajului de vânzare, împreună cu greutatea sa totală, dacă este cazul;
- (c) o descriere a supraambalajului, împreună cu greutatea sa totală, dacă este cazul;
- (d) o descriere a elementelor componente separate, împreună cu greutatea lor individuală;
- (e) elementele componente, materialele și toate substanțele utilizate în produs, împreună cu greutatea respective ale acestora și, dacă este cazul, cu numerele lor CAS.

În sensul prezentei anexe, se aplică următoarele definiții:

1. „aditivi” înseamnă substanțe adăugate la elementele componente, materiale sau produsul finit pentru a îmbunătăți sau a conserva unele dintre caracteristicile acestora;
2. „materiale plastice de origine biologică” înseamnă materiale plastice fabricate din materii prime biologice. În timp ce materialele plastice convenționale sunt fabricate din resurse fosile (petrol și gaze naturale), materiale plastice de origine biologică sunt fabricate din biomasă. Biomasa provine în prezent în principal din plante cultivate special pentru a fi utilizate ca materie primă pentru a înlocui resursele fosile, cum ar fi trestia de zahăr, culturile de cereale, culturile de plante oleaginoase sau sursele nealimentare, precum lemnul. Alte surse sunt deșeurile și subprodusele organice, cum ar fi uleiul de gătit uzat, uleiul rezultat din prelucrarea trestiei de zahăr și uleiul de tal. Materialele plastice pot fi fabricate integral sau parțial din materii prime biologice. Materialele plastice de origine biologică pot fi atât biodegradabile, cât și nebiodegradabile;
3. „pastă de celuloză” înseamnă un material fibros compus în principal din celuloză și obținut în urma tratării materialelor lignocelulozice cu una sau mai multe soluții apoase de substanțe chimice de transformare în pastă și/sau de albire;
4. „element component” înseamnă unul sau mai multe materiale și produse chimice care îndeplinesc împreună o funcție dorită a produsului de igienă absorbant, cum ar fi un miez absorbant, adezivi sau o peliculă de protecție exterioară;
5. „ambalaj compozit” înseamnă o unitate de ambalaj confecționată din două sau mai multe materiale diferite, cu excepția materialelor utilizate pentru etichete, a dispozitivelor de închidere și sigilare, care nu pot fi separate manual și, prin urmare, formează o singură unitate integrală;
6. „supraambalaj”, cunoscut și sub denumirea de ambalaj secundar, înseamnă ambalajul conceput pentru a constitui o grupare a unui anumit număr de unități de vânzare la punctul de vânzare, indiferent dacă acestea sunt vândute ca atare utilizatorului final sau dacă servesc numai ca mijloc de umplere a rafturilor la punctul de vânzare sau de creare a unei unități de stocare sau de distribuție, și care poate fi înlăturat de pe produs fără a-i afecta caracteristicile;
7. „impurități” înseamnă reziduurile, poluanții, contaminanții etc. rezultați din producție, inclusiv din producția de materii prime, care rămân în materia primă/ingredient și/sau în produsul chimic (utilizat în produsul finit și în orice elemente componente ale acestuia) în concentrații mai mici de 100 ppm (0,0100 % g/g, 100 mg/kg);
8. „substanțe componente” înseamnă toate substanțele din produsul chimic (utilizat în produsul finit și în orice elemente componente ale acestuia), inclusiv aditivii (de exemplu, conservanții și stabilizatorii) din materiile prime. Substanțele cunoscute ca fiind eliberate din substanțele componente în condiții de fabricație stabilizate (de

exemplu, formaldehidă și arilamină) sunt, de asemenea, considerate substanțe componente;

9. „fibre celulozice artificiale”, cunoscute și sub denumirea de fibre regenerate, înseamnă fibrele produse din materia primă celuloză care includ fibrele de tip viscoză, modal, lyocell, cupro și triacetat;
10. „materiale” înseamnă materialele care constituie diferite elemente componente ale unui produs de igienă absorbant, cum ar fi celuloza în fulgi, bumbacul sau polipropilena (PP);
11. „ambalaj” înseamnă articole din orice material care sunt destinate a fi utilizate pentru a conține, proteja, manipula, livra sau prezenta produsele și care pot fi diferențiate în formate de ambalaje pe baza funcției, a materialului și a conceptului acestora, inclusiv:
 - (a) articole necesare pentru a conține, a susține sau a conserva produsul pe întreaga durată de viață a acestuia, fără a face parte integrantă din produs și care sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul;
 - (b) elemente componente și elemente auxiliare ale unui articol menționat la litera (a) care sunt integrate în articol;
 - (c) elemente auxiliare unui articol menționat la litera (a) care sunt atârinate direct pe produs sau atașate acestuia, care îndeplinesc o funcție de ambalare fără a face parte integrantă din produs și care sunt destinate a fi utilizate, consumate sau eliminate împreună cu produsul etc.
12. „material plastic”, denumit și plastic, înseamnă polimeri, în sensul articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului¹, la care este posibil să fi fost adăugați aditivi sau alte substanțe și care pot funcționa ca elemente componente structurale principale ale produselor finale și/sau ale ambalajelor, cu excepția polimerilor naturali care nu au fost modificați chimic;
13. „polimer” înseamnă o substanță constituită din molecule caracterizate printr-o succesiune de unul sau mai multe tipuri de unități monomere. Asemenea molecule trebuie să aibă greutatea moleculară distribuite într-un astfel de domeniu încât diferențele de greutate moleculară să fie atribuite, în primul rând, diferențelor de număr al unităților monomere. Un polimer conține: (a) o majoritate ponderală simplă de molecule care conțin cel puțin trei unități monomere legate printr-o legătură covalentă de cel puțin o altă unitate monomeră sau de un alt reactant; (b) o cantitate inferioară unei majorități ponderale simple de molecule cu aceeași greutate

¹ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

moleculară. În înțelesul prezentei definiții, prin „unitate monomeră” se înțelege forma reacționată a unei substanțe monomere într-un polimer, astfel cum este definită în Regulamentul (CE) nr. 1907/2006;

14. „unitate de produs” înseamnă cel mai mic articol care poate fi utilizat de consumator și care îndeplinește funcția produsului;
15. „reciclabilitate” înseamnă cantitatea (masa sau procentul) disponibilă pentru reciclare dintr-un articol;
16. „conținut reciclat” înseamnă cantitatea dintr-un articol (ca suprafață, lungime, volum sau masă) care provine din materiale reciclate postconsum și/sau postindustrial. În cazul de față, articolul poate însemna produsul sau ambalajul;
17. „reciclare” înseamnă, în conformitate cu articolul 3 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului², orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere;
18. „ambalaj de vânzare”, cunoscut și sub denumirea de ambalaj primar, înseamnă ambalajul conceput să constituie o unitate de vânzare, constând în produse și ambalaj, către utilizatorul final sau către consumator la punctul de desfacere;
19. „element component separat”, cunoscut și sub denumirea de element component suplimentar, înseamnă un element component de ambalaj care este distinct de corpul principal al unității de ambalaj, care poate fi dintr-un material diferit, care trebuie demontat complet și permanent de unitatea de ambalaj principală pentru a avea acces la produs și care este, de regulă, eliminat înainte de unitatea de ambalaj și separat de aceasta. În cazul produselor igienice absorbante, este vorba despre orice element component cu funcție de protecție sau de igienă care este îndepărtat înainte de utilizarea produsului, de exemplu, ambalajul sau folia individuală în care se află unele produse de igienă absorbante din ambalajul de vânzare (în principal în cazul tampoanelor și al absorbantelor igienice), banda și hârtia protectoare antiadezivă a scutecelor pentru copii și a absorbantelor igienice sau aplicatorul cu care sunt prevăzute tampoanele;
20. „substanțe identificate ca având proprietăți de perturbare a sistemului endocrin”, denumite și perturbatori endocriini, înseamnă substanțe care au fost identificate ca având proprietăți care afectează sistemul endocrin (sănătatea umană și/sau mediul) în conformitate cu articolul 57 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (lista substanțelor care prezintă motive de

² Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

îngrijorare deosebită candidate pentru autorizare) sau în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului³, cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁴ sau cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului⁵;

21. „polimeri superabsorbanti” înseamnă polimeri sintetici concepuți pentru absorbția și reținerea unor cantități mari de lichid în comparație cu propria lor masă;
22. „polimeri sintetici” înseamnă substanțe macromoleculare, altele decât pasta de celuloză, obținute în mod intenționat prin unul dintre următoarele procese:
 - (a) un proces de polimerizare cum ar fi poliadiția sau policondensarea sau orice alt procedeu similar de combinare a monomerilor sau a altor substanțe inițiale;
 - (b) modificarea chimică a unor macromolecule naturale sau sintetice;
 - (c) fermentare microbiană.

³ Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, 27.6.2012, p. 1).

⁴ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

⁵ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

Criteriul 1. Celuloza în fulgi (*fluff pulp*)

Acest criteriu se aplică celulozei în fulgi care reprezintă ≥ 1 % g/g din produsul finit.

1.1. Identificarea surselor celulozei în fulgi

Pentru întreaga (100 %) cantitate de celuloză în fulgi, furnizorii dețin un certificat valabil privind lanțul de custodie, eliberat de un sistem terț de certificare independent, precum FSC, PEFC sau un sistem echivalent.

Un procent minim de 70 % din materiile prime lemnoase utilizate pentru producția celulozei în fulgi fac obiectul unor certificate valabile de gestionare durabilă a pădurilor eliberate de un sistem terț de certificare independent, precum FSC, PEFC sau un sistem echivalent. Restul materiilor prime lemnoase, inclusiv orice materii prime lemnoase virgine fac obiectul unui sistem de verificare și control care garantează că acestea provin din surse legale și că îndeplinesc orice alte cerințe ale sistemului de certificare referitoare la materialele necertificate.

Organismele de certificare care eliberează certificate privind lanțul de custodie și/sau gestionarea durabilă a pădurilor trebuie să fie acreditate/recunoscute de respectivul sistem de certificare.

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă o declarație de conformitate însoțită de certificate valabile, eliberate de un sistem de certificare independent, privind lanțul de custodie, pentru furnizorii întregii (100 %) cantități de celuloză în fulgi utilizate în produs. Sistemele FSC, PEFC sau sisteme echivalente sunt acceptate ca sisteme terțe de certificare independentă.

În plus, solicitantul prezintă documente contabile auditate care să demonstreze că cel puțin 70 % din materiile prime lemnoase utilizate pentru producția celulozei în fulgi sunt definite ca materiale certificate în conformitate cu FSC, PEFC sau cu sisteme echivalente valabile. Documentele contabile auditate trebuie să fie valabile pe întreaga durată a licenței de utilizare a etichetei ecologice a UE. Organismele competente verifică din nou documentele contabile la 12 luni de la acordarea licenței de utilizare a etichetei ecologice a UE.

În cazul în care celuloza în fulgi este utilizată pentru fabricarea unui material neșut consolidat cu jet de aer, furnizorul respectivului material alocă credite pentru materialul utilizat pentru fabricarea produsului, furnizând facturi care să justifice numărul de credite alocate.

În ceea ce privește proporția rămasă de materii prime lemnoase, trebuie să se demonstreze că proporția de materiale prime virgine necertificate nu depășește 30 % și că lemnul respectiv face obiectul unui sistem de verificare și control care asigură faptul că este obținut în mod legal și respectă orice alte cerințe ale sistemului de certificare pentru materialele necertificate. În cazul în care sistemul de certificare nu impune în mod expres ca toate materialele neprelucrate să provină din specii nemodificate genetic, trebuie să se furnizeze dovezi suplimentare care să demonstreze acest lucru.

1.2. Albirea celulozei în fulgi

Acest subcriteriu se referă la pastă fără clor elementar (ECF).

Pasta utilizată în produs nu se albește cu clor elementar (Cl_2) gazos.

Emisiile medii anuale de compuși organici halogenați adsorbabili (AOX), exprimate în kg/tonă uscată la aer (TUA), generate de producția fiecărui tip de pastă utilizat în produsele cu eticheta ecologică a UE nu trebuie să depășească 0,140 kg/TUA.

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă o declarație de conformitate cu acest criteriu, însoțită de un raport de încercare efectuat utilizând metoda de testare ISO 9562: 2004, incluzând emisiile de AOX în raport cu pasta ECF albită, exprimate în kg de AOX/TUA de pastă. În cazul în care se utilizează diferite calități de pastă, solicitantul prezintă emisiile individuale de AOX corespunzătoare fiecărui tip de pastă. Metodele echivalente pot fi acceptate ca metode de testare dacă sunt considerate echivalente de către o parte terță; ele trebuie însoțite de calcule detaliate care să ateste conformitatea cu această cerință și de documente justificative aferente.

Măsurătorile emisiilor de AOX trebuie efectuate pe eșantioane nefiltrate și nedecantate, preluate la punctul de deversare a efluenților de la instalația de tratare a apelor reziduale a fabricilor. În cazurile în care efluentul fabricii este trimis către o instalație municipală de tratare a apelor reziduale sau o altă instalație terță, se analizează eșantioane nefiltrate și nedecantate preluate de la punctul de evacuare a efluentului fabricii, iar rezultatele sunt multiplicare cu un factor standard de eficiență a eliminării pentru instalația municipală de tratare a apelor reziduale sau instalația terță. Factorul de eficiență a eliminării se bazează pe informații furnizate de operatorul instalației municipale de tratare a apelor reziduale sau al altei instalații terțe.

Informațiile privind emisiile de AOX se exprimă ca media anuală obținută din cel puțin 12 măsurători realizate cel puțin o dată pe lună. În cazul unei instalații de producție noi sau reconstruite, măsurătorile se bazează pe cel puțin 45 de zile consecutive de funcționare stabilă a instalației. Documentele justificative includ o precizare privind frecvența de măsurare.

AOX trebuie măsurat numai în procesele în care se utilizează compuși de clor pentru albirea pastei (albire ECF). Nu este necesar să se măsoare AOX în efluenții proveniți din producția de pastă în care nu se folosesc procedee de albire sau în care aceste procedee se efectuează cu substanțe fără clor.

Solicitantul furnizează, de asemenea, o declarație din partea producătorului de pastă care să arate că nu s-a folosit clor elementar (Cl_2) gazos.

În cazul în care solicitantul nu utilizează deloc pastă ECF, este suficientă o declarație în acest sens.

1.3. Emisiile generate de producția de celuloză în fulgi în apă [consum chimic de oxigen – CCO și fosfor (P)] și în aer [compuși ai sulfului (S) și NO_x]

Emisiile în apă și în aer rezultate din producția de pastă se exprimă în puncte (P_{CCO}, P_P, P_S, P_{NO_x}). Punctele se calculează prin împărțirea valorii emisiilor reale la valorile de referință menționate în tabelul 1.

— Niciunul dintre punctele individuale P_{CCO}, P_P, P_S și P_{NO_x} nu depășește pragul de 1,5.

— Suma punctelor (P_{total} = P_{CCO} + P_P + P_S + P_{NO_x}) nu depășește pragul de 4,0.

Pentru fiecare tip de pastă „i” a cărei sursă a fost precizată, emisiile aferente măsurate [exprimate în kg/TUA] se ponderează în funcție de proporția de pastă a cărei sursă a fost precizată (pasta „i” pe tonă de pastă „i” uscată la aer) și se însumează. Valorile de referință pentru fiecare tip de pastă utilizată figurează în tabelul 1. La final, emisiile totale se împart la valoarea totală de referință, conform următoarei formule utilizate pentru CCO:

$$P_{CCO} = \frac{CCO_{total}}{CCO_{ref,total}} = \frac{\sum_{i=1}^n [pastă_i \times COD_{pastă,i}]}{\sum_{i=1}^n [pastă_i \times COD_{ref,pastă,i}]}$$

Tabelul 1

Valorile de referință pentru emisiile provenite de la diferitele tipuri de pastă CTMP = pastă chimico-termomecanică; NSSC = pastă semichimică cu sulfit neutru

	Valori de referință (kg/TUA)			
	CCO _{ref}	P _{ref}	S _{ref}	NO _x _{ref}
Fabrici integrate				
Pastă chimică albită (alta decât cu sulfit)	16,0	0,030 ⁽¹⁾ 0,05 ⁽²⁾	0,6	1,5
Pastă chimică albită (cu sulfit)	24,0	0,03	0,6	1,5
Pastă chimică nealbită	6,5	0,02	0,6	1,5
Pastă chimică nealbită (numai celuloză sulfat nealbită pentru scopuri electrotehnice)	6,5	0,035	0,6	1,5
CTMP	15,0	0,01	0,2	0,3
NSSC	11	0,02	0,4	1,5
Fabrici neintegrate ⁽³⁾				
Procesul de transformare	1	0,001	0,15	0,6

(¹) Calculul ține seama de emisiile nete de fosfor. Fosforul conținut în mod natural în materiile prime lemnoase și în apă poate fi scăzut din emisiile totale de fosfor. Se acceptă reduceri de până la 0,010 kg/TUA.

(²) Valoarea mai mare se referă la fabricile care utilizează eucalipt și specii de pin din sudul SUA din regiuni cu niveluri mai ridicate de fosfor și se aplică până la 31 decembrie 2026. De la 1 ianuarie 2027, limita de 0,03 kg P/TUA se aplică, de asemenea, fabricilor care utilizează eucalipt și specii de pin din sudul SUA din regiuni cu niveluri mai ridicate de fosfor.

(³) Pentru fabricile neintegrate, pasta (pastele) care constituie materie primă respectă valorile enumerate pentru fabricile integrate, la care se adaugă emisiile care rezultă din procesul de transformare.

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă calcule detaliate și date de testare care să ateste conformitatea cu acest criteriu, împreună cu o documentație justificativă aferentă care include rapoarte de încercare pentru care se folosesc următoarele metode de testare standard pentru monitorizare continuă sau periodică: CCO: ISO 15705 sau ISO 6060; Fosfor (P) total: EN ISO 6878; NO_x: EN 14792, ISO 11564 sau metoda EPA 7e; S (oxizi de sulf): EN 14791, metoda EPA nr. 6C sau 8; S (sulf redus): EPA nr. 15A, 16A, 16B sau 16c; conținutul de sulf (S) în petrol: ISO 8754; conținutul de sulf (S) în cărbune: ISO 19579; conținutul de sulf (S) în biomasă: EN 15289. Sunt acceptate metodele de testare al căror domeniu de aplicare și ale căror standarde privind cerințele sunt considerate echivalente cu cele ale standardelor naționale și internaționale menționate și a căror echivalență a fost confirmată de o parte terță independentă. De asemenea, se pot utiliza teste rapide pentru monitorizarea emisiilor, cu condiția ca acestea să se realizeze periodic (de exemplu, lunar) în raport cu standardele menționate anterior relevante sau cu metode echivalente adecvate.

În cazul măsurătorilor CCO, monitorizarea continuă pe baza analizei conținutului de carbon organic total (TOC) este acceptată atât timp cât s-a stabilit o corelație între rezultatele TOC și CCO pentru unitatea în cauză.

Frecvența minimă a măsurătorilor pentru măsurarea CCO și a emisiilor totale de fosfor este cel puțin săptămânală. Emisiile de S și de NO_x se măsoară cel puțin de două ori pe an calendaristic (la o distanță de 4-6 luni).

Datele se raportează ca medii anuale, cu excepția cazurilor în care:

- campania de producție se desfășoară numai pentru o durată limitată;
- instalația de producție este nouă sau a fost reconstruită, caz în care măsurătorile se bazează pe cel puțin 45 de zile consecutive de funcționare stabilă a instalației.

Rezultatele măsurătorilor trebuie să fie reprezentative pentru campania respectivă și trebuie să se fi realizat un număr suficient de măsurători pentru fiecare parametru de emisie.

Documentația justificativă include frecvența de măsurare și calculul punctelor pentru CCO, P total, S și NOx.

Măsurătorile emisiilor în apă trebuie efectuate pe eșantioane nefiltrate și nedecantate preluate la punctul de deversare a efluenților de la instalația de tratare a apelor reziduale a fabricilor. În cazurile în care efluentul fabricii este trimis către o instalație municipală de tratare a apelor reziduale sau o altă instalație terță, se analizează eșantioane nefiltrate și nedecantate preluate de la punctul de evacuare a efluentului fabricii, iar rezultatele sunt multiplicare cu un factor standard de eficiență a eliminării pentru instalația municipală de tratare a apelor reziduale sau instalația terță. Factorul de eficiență a eliminării se bazează pe informații furnizate de operatorul instalației municipale de tratare a apelor reziduale sau al altei instalații terțe.

Emisiile în aer includ toate emisiile de S și NOx care au loc în timpul producției de pastă, inclusiv aburul generat în afara unității de producție, minus toate emisiile alocate pentru producerea de energie electrică. În cazurile în care cogenerarea de energie termică și de energie electrică se produce în aceeași instalație, emisiile de NOx și de compuși de S rezultate din generarea de energie electrică la fața locului se deduc din volumul total. Proporția din emisii care rezultă din generarea energiei termice se calculează ca:

$$2 \times [\text{MWh (energie electrică)}] / [2 \times \text{MWh (energie electrică)} + \text{MWh (energie termică)}]$$

În acest calcul, „energia electrică” este energia electrică produsă în instalația de cogenerare, iar „energia termică” este energia termică netă furnizată de instalația de cogenerare pentru producția de pastă.

Măsurătorile emisiilor de NOx și de compuși de S trebuie efectuate și la cazanele de recuperare, cuptoarele de var, cazanele cu abur și furnalele pentru distrugerea gazelor puternic mirositoare. De asemenea, se iau în considerare emisiile difuze.

Valorile raportate ale emisiilor de compuși de S includ atât emisiile de S oxidat, cât și emisiile de S redus [SO₂ și sulf total redus (TRS) – măsurate ca S]. Emisiile de S generate de producerea de energie termică din petrol, cărbune și alți combustibili externi cu conținut cunoscut de S pot fi calculate în loc să fie măsurate și trebuie luate în considerare.

1.4. Emisiile de CO₂ rezultate în urma producției de celuloză în fulgi

Emisiile de CO₂ generate de producția de celuloză în fulgi nu trebuie să depășească valorile prezentate în tabelul 2, incluzând emisiile rezultate în urma producției de energie electrică (în incintă sau în afara acesteia). Emisiile de CO₂ includ toate sursele de energie utilizate în cursul producției de pastă.

La calculul emisiilor de CO₂ din surse de energie se utilizează valorile de referință ale emisiilor, prezentate în tabelul 3. Dacă este necesar, factorii de emisie de CO₂ pentru alte surse de energie sunt prevăzuți în anexa VI la Regulamentul de punere în aplicare (UE)

2018/2066 al Comisiei⁶, în timp ce factorii de emisie de CO₂ pentru energia electrică din rețea ar trebui să fie în conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei⁷.

Tabelul 2. Valorile-limită pentru diferite tipuri de pastă CTMP: pastă chimică termomecanică

Fabrici integrate	
Pastă chimică și semichimică	400 kg CO ₂ /TUA
CTMP	900 kg CO ₂ /TUA
Fabrici neintegrate	
Procesul de transformare ⁽¹⁾	95 kg CO ₂ /TUA

⁽¹⁾ Pasta (pastele) care constituie materie primă pentru fabricile neintegrate respectă valorile enumerate pentru fabricile integrate, la care se adaugă emisiile care rezultă din procesul de transformare.

Tabelul 3. Valorile de referință pentru emisiile de CO₂ provenite din diferite surse de energie

Combustibil	Emisiile de CO₂	Unitate	Referință
Cărbune	94,6	g CO ₂ fosil/MJ	Regulamentul (UE) 2018/2066
Țiței	73,3	g CO ₂ fosil/MJ	Regulamentul (UE) 2018/2066
Păcură 1	74,1	g CO ₂ fosil/MJ	Regulamentul (UE) 2018/2066
Păcură 2-5	77,4	g CO ₂ fosil/MJ	Regulamentul (UE) 2018/2066
GPL	63,1	g CO ₂ fosil/MJ	Regulamentul (UE) 2018/2066
Gaze naturale	56,1	g CO ₂ fosil/MJ	Regulamentul (UE) 2018/2066
Energie electrică din rețea	376	g CO ₂ fosil/kWh	Regulamentul (UE) 2019/331

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă date și calcule detaliate care să ateste conformitatea cu acest criteriu, împreună cu documentația justificativă aferentă.

⁶ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/2066 al Comisiei din 19 decembrie 2018 privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 601/2012 al Comisiei, C/2018/8588 (JO L 334, 31.12.2018, p. 1).

⁷ Regulamentul delegat (UE) 2019/331 al Comisiei din 19 decembrie 2018 de stabilire a normelor tranzitorii pentru întreaga Uniune privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a certificatelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 59, 27.2.2019, p. 8).

Pentru fiecare tip de pastă utilizat, producătorul de pastă furnizează solicitantului o singură valoare a emisiilor de CO₂ în kg CO₂/TUA.

Datele privind emisiile de CO₂ includ toate sursele de energie utilizate în producția de pastă, inclusiv emisiile provenite din producerea de energie electrică (în incintă sau în afara acesteia).

La calcularea emisiilor de o CO₂, pentru cantitatea de energie din surse regenerabile achiziționată și utilizată pentru procesele de producție se iau în considerare zero emisii de CO₂. Pentru arderea biomasei, aceasta înseamnă că biomasa trebuie să îndeplinească criteriile relevante de durabilitate și de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel cum se specifică în Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului⁸. Solicitantul prezintă documente corespunzătoare care să ateste că acest tip de energie este utilizat efectiv în fabrică sau a fost achiziționat din exterior (copia contractului și o factură care să indice ponderea energiei din surse regenerabile în raport cu energia electrică achiziționată).

Calcululele și/sau bilanțurile masice se bazează pe o perioadă de producție de 12 luni. Calcululele se repetă anual. În cazul unei instalații de producție noi sau reconstruite, calcululele se bazează pe cel puțin 45 de zile consecutive de funcționare stabilă a instalației. Calcululele trebuie să fie reprezentative pentru campania de producție respectivă.

Pentru energia electrică din rețea, se utilizează valoarea furnizată mai sus (media europeană), cu excepția cazului în care solicitantul prezintă documente care stabilesc valoarea specifică pentru furnizorii săi de energie electrică (contract pentru energia electrică specificată sau pentru energia electrică certificată). În acest caz, solicitantul poate utiliza această valoare în locul valorii indicate. Documentele utilizate ca dovadă a conformității includ specificații tehnice care indică valoarea medie (de exemplu, copia unui contract).

1.5. Consumul de energie pentru producția de celuloză în fulgi

Consumul de energie pentru producția de pastă include atât consumul de energie electrică, cât și consumul de combustibil pentru producerea de energie termică și se exprimă în puncte (P_{energie electrică} și P_{combustibil}). Se aplică următoarele limite și valori de referință:

— P_{energie electrică} < 1,5;

— P_{combustibil} < 1,5;

— Suma punctelor (P_{total} = P_{energie electrică} + P_{combustibil}) nu trebuie să depășească 2,5.

Calcularea punctelor aferente consumului de energie electrică:

$$P_{\text{energie electrică}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{pastă}_i \times E_{\text{pastă},i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{pastă}_i \times E_{\text{ref,pastă},i}]}$$

⁸ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile - reformare (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

unde:

$E_{\text{pastă},i}$ = energie electrică de producție internă + energie electrică cumpărată – energie electrică vândută;

$E_{\text{ref,pastă},i}$ astfel cum se indică în tabelul 4.

$E_{\text{pastă},i}$ se exprimă în kWh/TUA și se calculează pentru fiecare tip de pastă utilizat în produsul finit.

Calculul punctelor aferente consumului de combustibil:

$$P_{\text{combustibil}} = \frac{\sum_{i=1}^n [\text{pastă}_i \times F_{\text{pastă},i}]}{\sum_{i=1}^n [\text{pastă}_i \times F_{\text{ref,pastă},i}]}$$

unde:

$F_{\text{pastă},i}$ = combustibil de producție internă + combustibil cumpărat – combustibil vândut – $1,25 \times$ energie electrică produsă intern;

$F_{\text{ref,pastă},i}$ astfel cum se indică în tabelul 4.

$F_{\text{pastă},i}$ se exprimă în kWh/TUA și se calculează pentru fiecare tip de pastă „i” utilizată în produsul finit.

Cantitatea de combustibil folosită la producerea energiei termice vândute trebuie adăugată la termenul „combustibil vândut” din ecuația de mai sus.

În cazul unui amestec de tipuri de pastă, valoarea de referință pentru consumul de energie electrică și de combustibil pentru producerea de energie termică se ponderează în funcție de proporția fiecărui tip de pastă utilizat (pastă „i” pentru o tonă de pastă uscată la aer) și se însumează. Se adaugă, de asemenea, energia consumată pentru amestecarea pastelor, precum și energia utilizată în procesul de transformare.

Tabelul 4. Valori de referință pentru energia electrică și combustibil

Tip de pastă	$E_{\text{ref,pastă}}$ kWh/TUA	$F_{\text{ref,pastă}}$ kWh/TUA
Fabrici integrate		
Pastă chimică și semichimică	800	5 400
CTMP	1 800	900
Fabrici neintegrate ⁽¹⁾		
Procesul de transformare	250	1 800

⁽¹⁾ Pentru fabricile neintegrate, pasta (pastele) care constituie materie primă respectă valorile enumerate pentru fabricile integrate, la care se adaugă energia utilizată în procesul de transformare.

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă consumul total de energie electrică și de combustibil, împreună cu calculele și documentele justificative aferente, care să demonstreze respectarea acestui criteriu.

Solicitantul calculează energia de intrare din toate sursele, clasificată în energie termică/combustibili și energie electrică utilizată în timpul producerii pastei. În cazul în care se utilizează un amestec de tipuri de celuloză în fulgi, energia trebuie calculată proporțional cu fiecare tip de celuloză în fulgi. Energia utilizată pentru transportul materiilor prime nu este inclusă în calculul consumului de energie. Calculele sau bilanțurile masice se bazează pe o perioadă de producție de 12 luni. Calculele se repetă anual. În cazul unei instalații de producție noi sau reconstruite, calculele se bazează pe cel puțin 45 de zile consecutive de funcționare stabilă a instalației. Calculele trebuie să fie reprezentative pentru campania de producție respectivă.

Consumul total de energie electrică $E_{\text{pastă}}$ include energia electrică netă importată provenită din rețea și producția internă de energie electrică măsurată ca energie electrică. Nu se include energia electrică utilizată la tratarea apelor uzate.

Consumul total de combustibil $F_{\text{pastă}}$ include toți combustibilii achiziționați, energia termică recuperată prin incinerarea leșiei și a deșeurilor rezultate din procesele desfășurate la fața locului (de exemplu, deșeuri de lemn, rumeguș, leșie etc.), precum și căldura recuperată din producția internă de energie electrică. Cu toate acestea, solicitantul trebuie să ia în considerare la calculul energiei termice totale numai 80 % din energia termică provenită din aceste surse.

În cazul în care se produce abur prin folosirea energiei electrice ca sursă de căldură, se calculează valoarea termică a aburului, apoi se împarte la 0,8 și se adaugă la consumul total de combustibil.

Criteriul 2. Fibre celulozice artificiale

Acest criteriu se aplică fibrelor celulozice artificiale care reprezintă ≥ 1 % g/g din produsul finit.

2.1. Identificarea surselor fibrelor celulozice artificiale

Pentru întreaga (100 %) cantitate de pastă de dizolvare, furnizorii dețin certificate valabile privind lanțul de custodie, eliberate de un sistem terț de certificare independent, precum FSC, PEFC sau un sistem echivalent.

Un procent minim de 70 % din materiile prime utilizate pentru producția pastei de dizolvare fac obiectul unor certificate valabile de gestionare durabilă a pădurilor eliberate de un sistem

terț de certificare independent, precum FSC, PEFC sau un sistem echivalent. Restul materiilor prime utilizate pentru producția de pastă de dizolvare fac obiectul unui sistem de verificare și control care garantează că acestea provin din surse legale și că îndeplinesc orice alte cerințe ale sistemului de certificare referitoare la materialele necertificate.

Organismele de certificare care eliberează certificate privind lanțul de custodie și/sau gestionarea durabilă a pădurilor trebuie să fie acreditate/recunoscute de respectivul sistem de certificare.

Pasta de dizolvare produsă din linters de bumbac respectă criteriul 3.1 pentru bumbac (identificarea surselor și trasabilitatea).

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă o declarație de conformitate însoțită de un certificat valabil, eliberat de un sistem de certificare independent, privind lanțul de custodie, pentru furnizorii întregii (100 %) cantități de pastă de dizolvare utilizate în produs. Sistemele FSC, PEFC sau sisteme echivalente sunt acceptate ca sisteme terțe de certificare independentă.

În plus, solicitantul prezintă documente contabile auditate care să demonstreze că cel puțin 70 % din materiile prime utilizate pentru producția pastei de dizolvare sunt definite ca materiale certificate în conformitate cu FSC, PEFC sau cu sisteme echivalente valabile. Documentele contabile auditate trebuie să fie valabile pe întreaga durată a licenței de utilizare a etichetei ecologice a UE. Organismele competente verifică din nou documentele contabile la 12 luni de la acordarea licenței de utilizare a etichetei ecologice a UE.

În cazul în care fibrele celulozice artificiale sunt utilizate în materiale neșesute consolidate cu jet de aer sau în alte materiale neșesute, furnizorul sau producătorul materialelor neșesute consolidate cu jet de aer sau al celorlalte materiale neșesute alocă credite pentru respectivele materiale utilizate pentru fabricarea produsului, furnizând facturi care să justifice numărul de credite alocate.

În ceea ce privește proporția rămasă de materii prime, trebuie să se demonstreze că proporția de materiale prime virgine necertificate nu depășește 30 % și că materialul respectiv face obiectul unui sistem de verificare și control care asigură faptul că este obținut în mod legal și respectă orice alte cerințe ale sistemului de certificare pentru materialele necertificate.

În cazul în care sistemul de certificare nu impune în mod expres ca toate materialele neprelucrate să provină din specii nemodificate genetic, trebuie să se furnizeze dovezi suplimentare care să demonstreze acest lucru.

2.2. Albirea fibrelor celulozice artificiale

Acest subcriteriu nu se aplică pastei albite fără conținut de clor (TCF).

Pasta utilizată pentru producția fibrelor celulozice artificiale nu se albește cu clor elementar (Cl₂) gazos.

Cantitatea totală rezultată de AOX și clor legat organic (OCI) nu trebuie să depășească plafoanele următoare:

- 0,140 kg/TUA, dacă măsurătorile se realizează la nivelul apelor uzate rezultate din producția de pastă (AOX); și
- 150 ppm, dacă măsurătorile se realizează la nivelul fibrelor celulozice artificiale finite (OCI).

Evaluare și verificare:

Solicitantul furnizează o declarație din partea furnizorului de pastă care să arate că nu s-a folosit clor gazos și un raport de încercare (dacă este posibil) indicând conformitatea atât cu cerința privind AOX, cât și cu cerința privind OCI, cu ajutorul metodei de testare adecvate:

- Pentru AOX: ISO 9562 sau metoda echivalentă EPA 1650C;
- Pentru OCI: ISO 11480.

Frecvența măsurării AOX este stabilită în conformitate cu criteriul 1.2 pentru celuloza în fulgi.

În cazul în care solicitantul nu ar putea furniza valoarea reală a nivelului AOX măsurat în apele uzate rezultate din producția de pastă, se furnizează o declarație de conformitate corespunzătoare semnată de producătorul pastei, în conformitate cu cerința prezentată.

În cazul în care solicitantul nu utilizează deloc pastă ECF, este suficientă o declarație în acest sens.

2.3. Producția fibrelor celulozice artificiale

(a) Mai mult de 50 % din pasta de dizolvare utilizată pentru producerea fibrelor celulozice artificiale trebuie să fie obținută din instalații de producție a pastei de dizolvare care valorifică leșia reziduală prin:

- (i) generarea în incintă de energie electrică și/sau abur; sau prin
- (ii) fabricarea de produse auxiliare chimice.

(b) În procesul de producție al fibrelor de viscoză și de modal trebuie respectate următoarele valori-limită pentru emisiile de diverși compuși ai sulfului în aer:

Tabelul 5. Valorile emisiilor pentru fibrele de viscoză și de modal

Tipul fibrei	Emisiile de sulf în aer — Valoarea-limită (g/kg)	Emisiile de zinc în apă — Valoarea limită (g/kg)	Măsurătorile CCO în apă — Valoarea limită (g/kg)	Emisiile de SO ₄ ²⁻ în apă — Valoarea limită (g/kg)
Fibre discontinue	20	0,05	5	300
Fibre filamentare				
— Spălare pe loturi	40	0,10	5	200
— Spălare	170	0,50	6	250

Notă: valorile-limită sunt exprimate ca medie anuală. Toate valorile sunt exprimate ca g de poluant/kg de produs.

Evaluare și verificare:

- (a) Solicitantul furnizează documente justificative și dovezi care să ateste îndeplinirea proporției obligatorii de furnizori de pastă de dizolvare care dispun de echipamente adecvate de generare a energiei sau de sisteme de recuperare și fabricare a produselor auxiliare instalate în unitățile lor de producție conexe. Se pune, de asemenea, la dispoziție lista acestor furnizori de pastă de dizolvare.
- (b) În ceea ce privește metodele de testare:
 - (i) Solicitantul prezintă documente detaliate și rapoarte de încercare, demonstrând îndeplinirea acestui criteriu, împreună cu o declarație de conformitate.
 - (ii) Emisiile de sulf în aer: se utilizează metoda definită în EN 14791, EPA nr. 8, 15A, 16A sau 16B sau DIN 38405-D27.
 - (iii) Emisiile de zinc în apă: se utilizează metoda definită în EN ISO 11885.
 - (iv) Măsurătorile CCO în apă: se utilizează metoda definită în ISO 6060, DIN ISO 15705, DIN 38409-01 sau DIN 38409-44.
 - (v) Emisiile de SO_4^{2-} (sulfați) în apă: se utilizează metoda definită în ISO 22743.
 - (vi) Sunt acceptate metodele de testare al căror domeniu de aplicare și ale căror standarde privind cerințele sunt considerate echivalente cu cele ale standardelor naționale și internaționale menționate și a căror echivalență a fost confirmată de o parte terță independentă.
 - (vii) Documentația detaliată și rapoartele de încercare includ o indicație a frecvenței de măsurare pentru S, Zn, CCO și SO_4^{2-} . Frecvența minimă de măsurare pentru CCO, S, Zn și SO_4^{2-} este săptămânală, în plus față de orice măsurători prevăzute în cerințele de reglementare.

Criteriul 3. Bumbac și alte fibre celulozice naturale din semințe

3.1. Identificarea surselor și trasabilitatea în cazul bumbacului și a altor fibre celulozice naturale din semințe

Acest criteriu se aplică bumbacului și altor fibre celulozice naturale din semințe care reprezintă ≥ 1 % g/g din produsul finit.

(a) Tot bumbacul și orice alte fibre celulozice naturale din semințe se cultivă în conformitate cu cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului⁹ și de Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰, de Programul național privind agricultura ecologică al SUA (*National Organic Programme* – NOP¹¹) sau conform unor obligații legale echivalente stabilite de parteneri comerciali ai Uniunii Europene. Conținutul de bumbac ecologic poate include bumbac provenind din culturi ecologice și bumbac provenind din culturi în conversie ecologică.

(b) Trasabilitatea bumbacului și a altor fibre celulozice naturale din semințe cultivate în conformitate cu criteriul 3.1 litera (a) și utilizate la fabricarea produselor de igienă absorbante trebuie să poată fi stabilită.

Șnururile cu care sunt prevăzute tampoanele sunt exceptate de la respectarea acestei cerințe.

Evaluare și verificare:

(a) Conținutul ecologic al bumbacului și/sau al altor fibre celulozice naturale din semințe se certifică de un organism de control independent ca fiind produs în conformitate cu cerințele de producție și inspecție prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 834/2007 și de Regulamentul (UE) 2018/848 sau de Programul național privind agricultura ecologică al SUA ori conform cu obligațiile legale stabilite de alți parteneri comerciali ai Uniunii Europene. Verificarea se efectuează anual pentru fiecare țară de origine.

(b) Solicitantul demonstrează respectarea cerinței privind conținutul de material pentru volumul anual de bumbac și/sau de alte fibre celulozice naturale din semințe achiziționate pentru fabricarea produsului (produselor) finit(e), în conformitate cu fiecare linie de producție și pe o bază anuală. Se furnizează evidențe ale tranzacțiilor sau facturi care să ofere informații privind cantitatea de bumbac și/sau de alte fibre celulozice naturale din semințe achiziționată anual de la fermieri sau grupuri de producători și greutatea totală a baloturilor certificate.

3.2. Albirea bumbacului și a altor fibre celulozice naturale din semințe

Albirea bumbacului și a altor fibre celulozice naturale din semințe se realizează doar prin tehnologii de albire fără clor și compuși clorurați (TCF).

Acest subcriteriu nu se aplică lintersului de bumbac utilizat pentru a produce pastă de dizolvare.

Evaluare și verificare:

⁹ Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p. 1).

¹⁰ Regulamentul (UE) 2018/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului, PE/62/2017/REV/1 (JO L 150, 14.6.2018, p. 1).

¹¹ *National Organic Program, A Rule by the Agricultural Marketing Service* (Programul național privind agricultura ecologică al SUA, Regulament al serviciului care gestionează comercializarea produselor agricole), 12/21/2000, 65 FR 80547.

Solicitantul prezintă o declarație din partea furnizorului de bumbac și/sau de alte fibre celulozice naturale din semințe care atestă că se folosesc tehnologii de albire fără clor și compuși clorurați (TCF).

Criteriul 4. Producția de polimeri sintetici și materiale plastice

Acest criteriu se aplică fiecărui polimer sintetic și fiecărui material plastic care reprezintă $\geq 5\%$ g/g din produsul finit și/sau din ambalaj.

Instalațiile care produc polimeri sintetici și materiale plastice utilizate în produsul finit trebuie să dispună de sisteme pentru:

- (a) economisirea apei. Trebuie să existe documente sau explicații referitoare la sistemul de gestionare a apei, precum și informații privind cel puțin următoarele aspecte: monitorizarea debitelor de apă; dovada circulației apei în sisteme închise; și obiectivele și țintele de îmbunătățire continuă legate de reducerea generării de ape uzate și de ratele de optimizare (după caz, și anume dacă apa este utilizată în instalație);
- (b) gestionarea integrată a deșeurilor, sub forma unui plan de stabilire a priorităților în ceea ce privește opțiunile de tratare, altele decât eliminarea, pentru toate deșeurile generate în instalațiile de producție și de respectare a ierarhiei deșeurilor în ceea ce privește prevenirea, reutilizarea, reciclarea, recuperarea și eliminarea finală a deșeurilor. Trebuie să existe documente sau explicații referitoare la planul de gestionare a deșeurilor, precum și informații privind cel puțin următoarele aspecte: separarea diferitelor fracțiuni de deșeuri; manipularea, colectarea, separarea și utilizarea materialelor reciclabile din fluxul de deșeuri nepericuloase; recuperarea materialelor pentru alte utilizări; manipularea, colectarea, separarea și eliminarea deșeurilor periculoase, conform dispozițiilor stabilite de autoritățile de reglementare locale și naționale de resort; și obiectivele și țintele de îmbunătățire continuă referitoare la prevenirea generării de deșeuri, reutilizarea, reciclarea și valorificarea fracțiunilor de deșeuri care nu pot fi prevenite (inclusiv valorificarea energetică);
- (c) optimizarea eficienței energetice și a gestionării energiei. Sistemul de gestionare a energiei trebuie să aibă în vedere toate dispozitivele consumatoare de energie, inclusiv mașinile, iluminatul, sistemul de climatizare și de răcire. Sistemul de gestionare a energiei include măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice, precum și informații privind cel puțin următoarele aspecte: stabilirea și punerea în aplicare a unui plan de colectare a datelor energetice pentru a identifica cifrele-cheie în materie de energie; analiza consumului de energie care include o listă de sisteme, procese și instalații consumatoare de energie; identificarea măsurilor pentru o utilizare mai eficientă a energiei; obiectivele și țintele de îmbunătățire continuă legate de reducerea consumului de energie.

Evaluare și verificare:

Solicitantul pune la dispoziție o declarație din partea furnizorilor de polimeri sintetici și de materiale plastice utilizate în produsul finit și/sau în ambalaj potrivit căreia criteriul a fost respectat. Declarația trebuie însoțită de un raport care descrie în detaliu procedurile adoptate de furnizori pentru a îndeplini, pentru fiecare dintre locurile de producție vizate, cerințele în conformitate cu standardele, precum ISO 14001 și/sau ISO 50001, pentru planurile privind apa, deșeurile și energia.

În cazul subcontractării gestionării deșeurilor, subcontractantul prezintă, de asemenea, o declarație de conformitate cu acest criteriu.

Se consideră că solicitanții înregistrați în sistemul UE de management de mediu și audit (EMAS) și/sau certificați în conformitate cu ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 sau cu un standard/sistem echivalent au îndeplinit aceste cerințe dacă:

- (a) includerea planurilor de gestionare a apei, a deșeurilor și a energiei pentru locul (locurile) de producție este documentată în declarația de mediu EMAS a companiei; sau
- (b) includerea planurilor de gestionare a apei, a deșeurilor și a energiei pentru locul (locurile) de producție este suficient abordată de ISO 14001, ISO 50001, EN 16247 sau de un standard/sistem echivalent.

Criteriul 5. Materiale plastice de origine biologică

Acest criteriu se aplică numai produsului finit, elementelor componente separate și/sau ambalajelor care conțin > 1 % g/g materiale plastice de origine biologică.

La alegerea solicitantului, un anumit procent din totalul polimerilor sintetici și al materialelor plastice în raport cu greutatea totală a polimerilor din produsul finit (inclusiv polimerii superabsorbanti), din elementele componente separate și/sau din ambalaje poate proveni din materii prime de origine biologică. Selectarea materiilor prime se realizează în conformitate cu principiile economiei circulare (de exemplu, producătorii acordă prioritate utilizării deșeurilor și subproduselor organice ca materii prime)¹².

În acest caz, se aplică următoarele reguli:

- (a) profilul de mediu superior al materiilor prime de origine biologică utilizate pentru a produce materialele plastice de origine biologică din produsul finit, din elementele componente separate și/sau din ambalaje se demonstrează în conformitate cu cele mai recente

¹² În conformitate cu comunicarea Comisiei Europene intitulată „Cadrul de politică al UE privind materialele plastice de origine biologică, biodegradabile și compostabile”. Disponibilă la adresa: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1680246180511&uri=CELEX%3A52022DC0682>.

metodologii aplicabile de evaluare a impactului materialelor plastice de origine biologică în comparație cu cel al materialelor plastice pe bază de combustibili fosili¹³.

(b) materiile prime de origine biologică utilizate pentru a produce materialele plastice de origine biologică din produsul finit, din elementele componente separate și/sau din ambalaje fac obiectul unor certificate privind lanțul de custodie eliberate de un sistem terț de certificare independent, recunoscut oficial de Comisia Europeană¹⁴.

În mod voluntar, se poate indica pe etichetă faptul că produsul finit, elementele componente separate și/sau ambalajul conțin materiale plastice de origine biologică. În acest caz, se menționează că „x % din materialele plastice din produs [elemente componente separate și/sau ambalaj] sunt de origine biologică” (unde $x > 1$, iar x reprezintă ponderea exactă și măsurabilă a conținutului de materiale plastice de origine biologică din produs [elemente componente separate și/sau ambalaje]). Nu se utilizează mențiuni generice precum „pe bază de bioresurse”, „de origine biologică”, „pe bază de plante”, „bazate pe natură” și altele similare.

Evaluare și verificare:

(a) Pentru a demonstra profilul de mediu superior al materiilor prime plastice de origine biologică utilizate în produs, în elementele componente separate și/sau în ambalaj, solicitantul furnizează un certificat eliberat de un sistem terț de certificare independent care să facă trimitere la metodologia disponibilă în prezent¹⁵.

(b) Solicitantul prezintă o declarație de conformitate însoțită de un certificat valabil, eliberat de un sistem de certificare independent, privind lanțul de custodie pentru furnizorii tuturor materiilor prime plastice de origine biologică utilizate în produs, în elementele componente separate și/sau în ambalaj. Certificatele privind lanțul de custodie trebuie să fie valabile pe întreaga durată a licenței de utilizare a etichetei ecologice a UE. Organismele competente verifică din nou certificatele la 12 luni de la acordarea licenței de utilizare a etichetei ecologice a UE.

După caz, solicitantul furnizează o fotografie de înaltă rezoluție a ambalajului de vânzare, unde apar în mod clar informațiile referitoare la mențiunea privind materiale plastice de origine biologică. Pentru a determina conținutul de carbon biogenic al polimerilor sintetici și al materialelor plastice prezente în produs, în elementele componente separate și/sau în

¹³ Cele mai recente metodologii sunt cadrul elaborat de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei, denumit „Metoda de evaluare a ciclului de viață (ECV) al materialelor plastice”, disponibil la adresa <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC125046> sau Recomandarea Comisiei din 8 decembrie 2022 de instituire a unui cadru european de evaluare pentru substanțe chimice și materiale „sigure și sustenabile prin concepție”, disponibilă la adresa <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022H2510&from=RO>.

¹⁴ Potrivit cerințelor de durabilitate legate de aprovizionarea cu materii prime de origine biologică, în conformitate cu revizuirea Directivei privind energia din surse regenerabile (RED III). Sistemele de certificare recunoscute oficial de Comisia Europeană sunt disponibile la adresa: https://ec.europa.eu/energy/topics/renewable-energy/biofuels/voluntary-schemes_en.

¹⁵ Metodologia disponibilă în prezent, astfel cum s-a explicat anterior.

ambalaje, se utilizează standardele bazate pe metode care folosesc radiocarbon, cum ar fi EN 16640 sau EN 16785 sau ASTM D 6866-12. În cazul în care nu se pot utiliza metode bazate pe radiocarbon, este permisă metoda bilanțului masic dacă se asigură un nivel ridicat de transparență și responsabilitate și dacă aceasta este sprijinită de standardele convenite.

Utilizarea certificatelor achiziționate pe baza sistemului Book & Claim este exclusă, astfel încât trasabilitatea materiilor prime plastice de origine biologică să fie posibilă. Dovezile de achiziționare a materiilor prime plastice de origine biologică trebuie să se bazeze pe procese conforme cu sistemele de segregare sau bazate pe bilanțul masic.

În cazul în care sistemul de certificare nu impune în mod expres ca toate materialele neprelucrate să provină din specii nemodificate genetic, trebuie să se furnizeze dovezi suplimentare care să demonstreze acest lucru.

Criteriul 6. Eficiența materialelor în procesul de fabricație a produsului finit

Cerințele cuprinse în acest criteriu se aplică în unitatea de asamblare a produsului finit.

Cantitatea de deșeuri generate în cursul fabricării și ambalării produselor trimisă la depozitele de deșeuri sau la instalațiile de incinerare fără valorificare energetică nu depășește:

- (a) 8 % în greutate din produsele finite pentru tampoanele igienice;
- (b) 4 % în greutate din produsele finite pentru toate celelalte produse.

Evaluare și verificare:

Solicitantul confirmă conformitatea cu cerințele de mai sus.

Solicitantul prezintă dovezi privind cantitatea de deșeuri care nu au fost reutilizate în cadrul procesului de fabricație sau care nu sunt transformate în materiale și/sau energie.

Solicitantul prezintă toate informațiile următoare:

- (a) greutatea produsului și a ambalajului;
- (b) toate fluxurile de deșeuri generate în cursul fabricării;
- (c) procesele de tratare pentru fracțiunea de deșeuri recuperate și, respectiv, pentru fracțiunea de deșeuri eliminate în depozitele de deșeuri sau în instalațiile de incinerare.

Cantitatea de deșeuri trimise în depozitele de deșeuri sau în instalațiile de incinerare fără valorificare energetică se calculează ca diferența dintre cantitatea de deșeuri produse și cantitatea de deșeuri recuperate (reutilizate, reciclate etc.).

Criteriul 7. Substanțe excluse și restricționate

7.1. Restricții privind substanțele clasificate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1272/2008

Acest subcriteriu se aplică produsului finit și oricăror elemente componente ale acestuia.

Cu excepția cazului în care se prevede o derogare în tabelul 8, produsul finit și elementele componente separate nu trebuie să conțină substanțe componente (singure sau în amestecuri) care sunt încadrate în oricare dintre clasele și categoriile de pericol prevăzute în tabelul 6, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, sau cărora le-au fost atribuite codurile frazelor de pericol asociate indicate în tabelul respectiv.

Tabelul 6 Clasele și categoriile de pericol și codurile frazelor de pericol asociate excluse

Cancerigen, mutagen sau toxic pentru reproducere	
Categoriile 1A și 1B	Categoria 2
H340 Poate provoca anomalii genetice	H341 Susceptibil de a provoca anomalii genetice
H350 Poate provoca cancer	H351 Susceptibil de a provoca cancer
H350i Poate provoca cancer în cazul inhalării	-
H360F Poate dăuna fertilității	H361f Susceptibil de a dăuna fertilității
H360D Poate dăuna fătului	H361d Susceptibil de a dăuna fătului
H360FD Poate dăuna fertilității. Poate dăuna fătului	H361fd Susceptibil de a dăuna fertilității. Susceptibil de a dăuna fătului
H360Fd Poate dăuna fertilității. Susceptibil de a dăuna fătului	H362 Poate dăuna copiilor alăptați la sân
H360Df Poate dăuna fătului. Susceptibil de a dăuna fertilității	
Toxicitate acută	
Categoriile 1 și 2	Categoria 3
H300 Mortal în caz de înghițire	H301 Toxic în caz de înghițire
H310 Mortal în contact cu pielea	H311 Toxic în contact cu pielea
H330 Mortal în caz de inhalare	H331 Toxic în caz de inhalare
H304 Poate fi mortal în caz de înghițire și de pătrundere în căile respiratorii	EUH070 Toxic în caz de contact cu ochii
Toxicitate asupra unui organ țintă specific	
Categoria 1	Categoria 2
H370 Provoacă leziuni ale organelor	H371 Poate provoca leziuni ale organelor
H372 Provoacă leziuni ale organelor în caz de expunere prelungită sau repetată	H373 Poate provoca leziuni ale organelor în caz de expunere prelungită sau repetată
Sensibilizarea căilor respiratorii și a pielii	
Categoria 1A	Categoria 1B
H317 Poate provoca o reacție alergică a pielii	H317 Poate provoca o reacție alergică a pielii

H334 Poate provoca simptome de alergie sau astm sau dificultăți de respirație în caz de inhalare	H334 Poate provoca simptome de alergie sau astm sau dificultăți de respirație în caz de inhalare
Perturbatori endocrini care afectează sănătatea umană și mediul	
Categoria 1	Categoria 2
EUH380 Poate cauza dereglări endocrine la oameni	EUH381 Suspectată că ar cauza dereglări endocrine la oameni
EUH430 Poate cauza dereglări endocrine în mediu	EUH431 Suspectată că ar cauza dereglări endocrine în mediu
Persistent, bioacumulativ și toxic	
PBT	vPvB
EUH440 Se acumulează în mediu și în organismele vii, inclusiv la oameni	EUH441 Se acumulează puternic în mediu și în organismele vii, inclusiv la oameni
Persistent, mobil și toxic	
PMT	vPvM
EUH450 Poate cauza contaminarea difuză și de lungă durată a resurselor de apă	EUH451 Poate cauza contaminarea difuză și de foarte lungă durată a resurselor de apă

De asemenea, produsul finit și orice elemente componente ale acestuia nu trebuie să conțină substanțe componente (singure sau în amestecuri) în concentrații mai mari de 0,010 % (g/g) care sunt încadrate în oricare dintre clasele și categoriile de pericol prevăzute în tabelul 7, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, sau cărora le-au fost atribuite codurile frazelor de pericol asociate indicate în tabelul respectiv – cu excepția cazului în care se prevede o derogare în tabelul 8.

Tabelul 7 Clasele și categoriile de pericol și codurile frazelor de pericol asociate restricționate

Periculos pentru mediul acvatic	
Categoriile 1 și 2	Categoriile 3 și 4
H400 Foarte toxic pentru mediul acvatic	H412 Nociv pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung
H410 Foarte toxic pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung	H413 Poate provoca efecte pe termen lung asupra mediului acvatic
H411 Toxic pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung	
Periculos pentru stratul de ozon	
H420 Dăunează sănătății publice și mediului înconjurător prin distrugerea ozonului în atmosfera superioară	

Tabelul 8 Derogări de la restricțiile privind substanțele clasificate potrivit sistemului armonizat de clasificare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1272/2008

Tipul de substanță	Clasa de pericol, categoria și codul frazei de pericol care fac obiectul derogării	Condiții de derogare
2-Metil-2H-izotiazol-3-onă (MIT)	H400, H314, H301, H311, H318, H410, H330 și H317	Numai în cerneluri hidrosolubile și într-o concentrație mai mică de 15 ppm în cerneală (înainte de aplicare) și mai mică de 0,1 ppm în produsul finit. Cernela trebuie să respecte subcriteriul 7.3.4
Dibenzoat de dipropilenglicol	H412	Numai în adezivi termofuzibili care sunt utilizați pentru a indica umiditatea
Substanțe și amestecuri cărora, potrivit clasificării armonizate, le-a fost atribuit codul H304	H304	Substanțe cu vâscozitate sub 20,5 cSt la 40 °C.
Dioxid de titan (nano)	H351	Numai atunci când se utilizează ca pigment. Nu poate fi utilizat sub formă de pulbere sau în pulverizatoare.

Codurile frazelor de pericol se referă, în general, la substanțe. Cu toate acestea, în cazul în care nu se pot obține informații despre substanțe, se aplică regulile de clasificare pentru amestecuri.

Este exceptată de la cerința de mai sus utilizarea de substanțe sau de amestecuri care sunt modificate din punct de vedere chimic în timpul procesului de producție astfel încât nu se mai aplică nicio restricție relevantă pentru clasa de pericol în care au fost clasificate respectivele substanțe sau amestecuri în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1272/2008.

Acest criteriu nu se aplică:

- substanțelor care nu intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1907/2006, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din regulamentul respectiv;
- substanțelor care intră sub incidența articolului 2 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, care stabilește criteriile de derogare pentru substanțele incluse în anexa V la regulamentul menționat de la cerințele privind înregistrarea, utilizatorii din aval și evaluarea.

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă o declarație semnată de conformitate cu subcriteriul 7.1, însoțită de declarații relevante din partea producătorilor elementelor componente, o listă a tuturor

substanțelor chimice utilizate, fișa lor cu date de securitate sau declarația furnizorului de produse chimice, precum și orice declarații relevante care demonstrează respectarea cerinței.

Pentru substanțele restricționate și impuritățile inevitabile restricționate, concentrația substanței sau a impurității restricționate și un factor prezumat de retenție de 100 % se utilizează pentru a estima cantitatea de substanță sau de impuritate restricționată rămasă în produsul finit. Cantitatea de impurități permisă în produsul chimic este de cel mult 0,0100 % g/g, cu excepția cazului în care există restricții suplimentare în temeiul criteriului 7.3.8. Substanțele despre care se știe că sunt eliberate sau că se degradează din substanțele componente sunt considerate substanțe componente și nu impurități.

Trebuie furnizate justificări pentru orice abatere de la un factor de retenție de 100 % (de exemplu, evaporarea solvenților) sau pentru modificarea chimică a unei impurități restricționate.

În cazul substanțelor exceptate de la subcriteriul 7.1 [a se vedea anexele IV și V la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006], pentru a se dovedi conformitatea este suficientă o declarație în acest sens din partea solicitantului.

Întrucât mai multe produse sau produse potențiale care utilizează aceleași substanțe chimice de proces pot face obiectul unei singure licențe de acordare a etichetei ecologice a UE, pentru fiecare impuritate trebuie prezentate numai calculele privind concentrația acestora în produsul sau elementul component care se încadrează în scenariul cel mai pesimist care face obiectul licenței (de exemplu, elementul component cel mai tipărit, atunci când se verifică cerneluri cu clasificări restricționate).

Dovezile de mai sus pot fi furnizate, de asemenea, direct organismelor competente de către orice furnizor din cadrul lanțului de aprovizionare al solicitantului.

7.2. Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită (SVHC)

Acest subcriteriu se aplică produsului finit și oricăror elemente componente ale acestuia.

Produsul finit și orice elemente componente ale acestuia nu trebuie să conțină substanțe componente (singure sau în amestecuri) care îndeplinesc criteriile menționate la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 care au fost identificate în conformitate cu procedura descrisă la articolul 59 din regulamentul respectiv și figurează pe lista substanțelor care prezintă motive de îngrijorare deosebită candidate pentru autorizare.

Evaluare și verificare

Solicitantul prezintă o declarație semnată din care să reiasă că produsul finit și elementele componente ale acestuia nu conțin substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită. Declarația trebuie să fie însoțită de fișe cu date de securitate pentru toate substanțele chimice și materialele furnizate utilizate la fabricarea produsului finit și a elementelor componente ale acestuia.

Lista substanțelor identificate ca fiind substanțe ce prezintă motive de îngrijorare deosebită și incluse în lista substanțelor candidate în conformitate cu articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 este disponibilă la adresa:

<https://www.echa.europa.eu/ro/candidate-list-table>.

Trimiterea la listă se face la data depunerii cererii pentru acordarea etichetei ecologice a UE.

Pentru impuritățile inevitabile identificate ca SVHC, se utilizează concentrația impurității și un factor prezumat de retenție de 100 % pentru a estima cantitatea de impuritate SVHC rămasă în produsul finit. Cantitatea de impurități permisă în produsul chimic este de cel mult 0,0100 % g/g, cu excepția cazului în care există restricții suplimentare în temeiul criteriului 7.3.8. Substanțele despre care se știe că sunt eliberate sau că se degradează din substanțele componente sunt considerate substanțe componente și nu impurități.

Trebuie furnizate justificări pentru orice abatere de la un factor de retenție de 100 % (de exemplu, evaporarea solvenților) sau pentru modificarea chimică a unei impurități identificate ca SVHC.

7.3. Alte restricții specifice

7.3.1 Substanțe excluse specificate

Acest subcriteriu se aplică produsului finit și oricăror elemente componente ale acestuia.

Următoarele substanțe nu se adaugă (singure sau în amestecuri) în produsul chimic utilizat produsul finit, nici în elementele componente ale acestuia:

- (a) 5-cloro-2-metil-4-izotiazolin-3-onă (CMIT);
- (b) acrilamidă în polimeri superabsorbanți;
- (c) alchilfenoletoxilați (APEO) și alți derivați de alchilfenol [1]. Sunt permisi antioxidanți fenolici împiedicați steric cu masă moleculară (MW) > 600 g/mol;
- (d) agenți antibacterieni (de exemplu, nanoargint și triclosan);
- (e) formaldehidă și agenți eliberatori de formaldehidă [2];
- (f) nitromosc și mosc policiclic;
- (g) compuși organostanici utilizați drept catalizatori în producția de silicon;
- (h) parabeni;
- (i) ftalați [3];
- (j) substanțe identificate ca având proprietăți de perturbare a sistemului endocrin;
- (k) substanțele considerate a fi perturbatori endocrini potențiali din categoria 1 sau 2 de pe lista prioritară a UE de substanțe care urmează să fie investigate în continuare în ceea ce privește efectele de perturbatori endocrini.

Evaluare și verificare:

Solicitantul furnizează o declarație de conformitate cu subcriteriile de mai sus, semnată, însoțită de declarații din partea furnizorilor, dacă este cazul. Substanțele enumerate la acest subcriteriu sunt permise numai ca impurități și doar în concentrații mai mici de 0,0100 % g/g în produsul chimic, cu excepția cazului în care fac obiectul unor restricții suplimentare în temeiul criteriului 7.3.8. Substanțele despre care se știe că sunt eliberate sau că se degradează din substanțele componente sunt considerate substanțe componente și nu impurități.

[Note:

[1] Denumirea substanței = „alchil fenol”, la: <https://echa.europa.eu/ro/advanced-search-for-chemicals>

[2] Utilizarea formaldehidei și a agenților eliberatori de formaldehidă în adezivi este reglementată în conformitate cu subcriteriul 7.3.5.

[3] Ftalații de diizononil pot fi autorizați dacă sunt utilizați în preparate adezive la o concentrație maximă de 0,010 % g/g din preparatul adeziv.]

7.3.2 Parfumuri

Acest subcriteriu se aplică produsului finit, oricăror elemente componente ale acestuia, elementelor componente separate și ambalajului.

Nu se adaugă parfumuri în produsul finit, în niciun element component al acestuia, în elementele componente separate și nici în ambalaj.

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă o declarație de conformitate cu subcriteriul, semnată.

7.3.3 Loțiuni

Acest subcriteriu se aplică produsului finit și oricăror elemente componente ale acestuia.

Nu se utilizează loțiuni în produs și în niciun element component al acestuia.

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă o declarație de conformitate cu subcriteriul de mai sus, semnată.

7.3.4 Cerneluri și vopsele

Acest subcriteriu se aplică produsului finit și oricăror elemente componente ale acestuia. Această cerință nu se aplică elementelor componente separate, ambalajului de vânzare și fișelor de informații.

(a) Produsul finit și elementele componente ale acestuia nu trebuie să fie vopsite sau imprimate.

(b) Următoarele elemente componente sunt exceptate și pot fi vopsite sau imprimate:

- (i) șnururile tamponelor;
- (ii) sistemele de închidere;
- (iii) materialele care nu sunt în contact direct cu pielea, în cazul în care vopseaua sau cerneala îndeplinește unele funcții specifice (de exemplu, reducerea gradului în care produsul se poate vedea prin hainele albe sau de culoare deschisă, indicarea zonelor în care trebuie să fie fixate benzile, indicarea umezelii, indicarea părții din spate a produsului) sau scopuri decorative.

În aceste cazuri, conținutul de antimoniu, arsen, bariu, cadmiu, crom, plumb, mercur, seleniu, amine aromatice primare și bifenil policlorurat care se regăsesc ca impurități în coloranți și cerneluri trebuie să se situeze sub limitele indicate în Rezoluția AP (89) 1 a Consiliului Europei privind utilizarea coloranților în materialele plastice care intră în contact cu produsele alimentare¹⁶.

Coloranții utilizați trebuie, de asemenea, să respecte următoarele cerințe:

- (a) în cazul în care se utilizează în materiale plastice: Recomandările IX ale BfR. Coloranți pentru materiale plastice și alți polimeri utilizați la produse de bază¹⁷ sau anexa 2¹⁸ și anexa 10¹⁹ la Ordonanța elvețiană 817.023.21,
- (b) în cazul în care se utilizează în materiale celulozice: Recomandarea XXXVI a BfR. Hârtie și carton care intră în contact cu alimentele²⁰.

Coloranții și cernelurile utilizate trebuie să respecte, de asemenea, subcriteriile 7.1 și 7.2.

Evaluare și verificare:

Solicitantul furnizează o declarație de conformitate cu subcriteriul de mai sus, semnată, însoțită de declarații din partea furnizorilor, dacă este cazul.

În cazul în care se utilizează coloranți și/sau cerneluri, prezența acestora se justifică prin indicarea funcției specifice prevăzute și se furnizează documentația necesară care să ateste că impuritățile din colorant sau cerneală respectă Rezoluția AP (89) 1 a Consiliului Europei și că cernelurile utilizate sunt autorizate în conformitate cu *recomandările IX ale BfR - Coloranți pentru materiale plastice și alți polimeri utilizați la produse de bază*, cu anexa 2 și anexa 10 la Ordonanța elvețiană 817.023.21 sau cu Recomandarea XXXVI a BfR. *Hârtie și carton care intră în contact cu alimentele*.

7.3.5 Restricții suplimentare aplicabile adezivilor

¹⁶ Consiliul Europei, Comitetul de Miniștri, Rezoluția AP (89) 1 privind utilizarea coloranților în materialele plastice care intră în contact cu produsele alimentare. Disponibilă la: <https://rm.coe.int/16804f8648>.

¹⁷ <https://www.bfr.bund.de/cm/349/IX-Colorants-for-Plastics-and-other-Polymers-Used-in-Commodities.pdf>.

¹⁸ https://www.blv.admin.ch/dam/blv/fr/dokumente/lebensmittel-und-ernaehrung/rechts-und-vollzugsgrundlagen/lebensmittelrecht2017/anhang2-verordnung-materialien-kontakt-lm-gg.pdf.download.pdf/Annexe_2.pdf.

¹⁹ <https://www.blv.admin.ch/dam/blv/en/dokumente/lebensmittel-und-ernaehrung/rechts-und-vollzugsgrundlagen/lebensmittelrecht2017/anhang10-verordnung-materialien-kontakt-lm-gg.pdf.download.pdf/Annex-10-ordinance-fdha-materials-and-articles-intended-to-come-into-contact-with-food-stuffs.pdf>.

²⁰ <https://www.dssmith.com/contentassets/1bbf9877253f458aa0eed26b76f2d705/360-english.pdf>.

Conținutul de formaldehidă liberă din adezivul întărit (clei) nu depășește 10 ppm. Pragul pentru conținutul de formaldehidă generată în timpul producției de adeziv este de 250 ppm, măsurată în dispersia de polimeri nou produsă. Adezivii termofuzibili sunt exceptați de la această cerință.

Evaluare și verificare:

Solicitantul furnizează o declarație de conformitate cu subcriteriul de mai sus, semnată, însoțită de declarații din partea furnizorilor, dacă este cazul, și de fișe cu date de securitate (FDS) pentru orice substanță/amestec și concentrația acestora în adeziv.

Solicitantul prezintă, de asemenea, rezultatele testelor pentru conținutul de formaldehidă, în conformitate cu metoda de testare ISO 14184-1: 2011 sau cu o metodă echivalentă.

7.3.6 Polimeri superabsorbanți

Polimerii superabsorbanți utilizați în produs trebuie:

- (a) să conțină maximum 1 000 ppm de monomeri reziduali [4] care sunt clasificați cu codurile de pericol H raportate la subcriteriul 7.1. În cazul poliacrilatului de sodiu, această limită se aplică pentru cantitatea totală de acid acrilic și agenți de reticulare care nu au intrat în reacție;
- (b) să conțină maximum 10 % (greutate/greutate) extracte hidrosolubile [5], iar acestea trebuie să respecte subcriteriile 7.1, 7.2 și 7.3.a; În cazul poliacrilatului de sodiu, este vorba despre monomeri și oligomeri ai acidului acrilic cu o greutate moleculară mai mică decât a polimerului superabsorbant, în conformitate cu ISO 17190;
- (c) acrilamida nu se include în polimerii superabsorbanți.

Evaluare și verificare:

Solicitantul furnizează o declarație de conformitate cu acest subcriteriu semnată, însoțită de declarații din partea furnizorilor, dacă este cazul, și de fișe cu date de securitate (FDS) pentru orice substanță/amestec și concentrația acestora în produsul finit.

În plus, solicitantul furnizează și o declarație din partea furnizorului care să ofere informații despre compoziția polimerului superabsorbant (polimerilor superabsorbanți) utilizat (utilizați) în produs și cantitatea de extracte solubile în apă din polimerul superabsorbant (polimerii superabsorbanți). Declarația trebuie însoțită de fișe cu date de securitate sau de rezultatele încercărilor care să specifice monomerii reziduali existenți în polimerii superabsorbanți și cantitățile acestora. Metodele de testare recomandate sunt ISO 17190 și WSP 210. Cantitățile testate pentru monomerii reziduali și extractele solubile sunt medii ale măsurărilor repetate pe o anumită perioadă de timp. Se descriu metodele utilizate pentru analize și frecvența de măsurare, inclusiv denumirile laboratoarelor utilizate pentru analize.

[Note:

[4] Monomerii reziduali se referă la cantitatea totală de acid acrilic și agenți de reticulare care nu au intrat în reacție.

[5] Extractele hidrosolubile din polimerii superabsorbanți se referă la monomerii și oligomerii acidului acrilic cu o greutate moleculară mai mică decât cea a polimerilor superabsorbanți și săruri].

7.3.7 Silicon

Acest subcriteriu se aplică bandei protectoare antiadezive.

- (a) Nu se utilizează învelișuri de protecție din silicon pe bază de solvent.
- (b) În amestecul de silicon [6] nu trebuie să existe octametilciclotetrasiloxan D4 (nr. CAS 556-67-2), decametilciclopentasiloxan D5 (nr. CAS 541-02-6) și dodecametilciclohexasiloxan D6 (nr. CAS 540-97-6) în concentrații mai mari de 800 ppm (0,08 % g/g). Limita de 800 ppm se aplică fiecărei substanțe în mod separat.

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă o declarație de conformitate cu acest subcriteriu, semnată de producătorul bandei protectoare antiadezive, însoțită de fișele cu date de securitate.

[Notă:

[6] Amestecul de silicon se referă în acest context la amestecul lichid compus din două sau mai multe materii prime ale siliconului care este utilizat ca înveliș de protecție pe hârtia de protecție sau pe folia de protecție utilizată pentru banda protectoare antiadezivă aplicată pe unele produse de igienă feminină (de exemplu, absorbante sau șervețele igienice) sau pe benzile scutecelor].

7.3.8 Alte substanțe chimice care prezintă motive de îngrijorare

Acest subcriteriu se aplică impurităților din produsul finit.

Următoarele substanțe chimice nu trebuie să fie prezente în produsul finit într-o concentrație mai mare decât cea indicată în tabelul 9.

Tabelul 9. Lista substanțelor chimice restricționate

Substanțele	Restricții
Formaldehidă	< 16 ppm
Dibenzo-p-dioxine (PCDD-uri): 2,3,7,8-TCDD; 1,2,3,7,8-PeCDD; 1,2,3,4,7,8-HxCDD; 1,2,3,6,7,8-HxCDD; 1,2,3,7,8,9-HxCDD; 1,2,3,4,6,7,8-HpCDD; OCDD	suma TEQ a congenerilor detectați ai PCDD-urilor, PCDF-urilor și DLPCB-urilor (PCB de tipul dioxinelor) < 2ng/kg
Dibenzofurani (PCDF-uri): 2,3,7,8-TCDF; 1,2,3,7,8-PeCDF; 2,3,4,7,8-PeCDF; 1,2,3,4,7,8-HxCDF; 1,2,3,6,7,8-HxCDF; 1,2,3,7,8,9-HxCDF; 2,3,4,6,7,8-HxCDF; 1,2,3,4,6,7,8-HpCDF; 1,2,3,4,7,8,9-HpCDF; OCDF	
DLPCB-uri: PCB 77; PCB 81; PCB 126; PCB 169; PCB 105; PCB 114; PCB 118; PCB 123; PCB 156; PCB 157; PCB 167; PCB	

189	
HAP	
Benzo[a]antracen; Benzo[a]piren; Benzo[e]piren; Crisen; Benzo[b]fluoranten; Benzo[k]fluoranten; Dibenzo[a,h]antracen; Benzo[j]fluoranten; Benzo[g,h,i]perilen; Indeno[1,2,3-cd]piren; Fenantren; Piren; Antracen; Fluoranten; Naftalină	Fiecare HAP < 0,2 mg/kg Sumă HAP < 1 mg/kg
Fenoli	
Bisfenol A	< 0,02 %
Nonilfenol dietoxilat	< 10 mg/kg
Nonilfenol	< 10 mg/kg
Ftalați	
DINP, DEHP, DNOP, DIDP, BBP, DBP, DiBP, DIHP, BMEP, DPP/DIPP, DnPP, DnHP, DMP, DHNUP, DCHP, DHxP, DIHxP, DIOP, DPrP, DNP, acid 1,2- benzenedicarboxilic, diesteri alchilici C6-10, acid 1,2-benzenedicarboxilic, diesteri decil, hexil și octil amestecați	< 0,01 % fiecare
Pesticide	
Glifosat	< 0,5 mg/kg
AMPA	< 0,5 mg/kg
Quintozen	< 0,5 mg/kg
Hexaclorbenzen	< 0,5 mg/kg
Compuși organostatici	
Tributilstaniu	< 2 ppb
Alți compuși organostatici: Monobutilstaniu; Dibutilstaniu; Trifenilstaniu; Dioctilstaniu; Monooctilstaniu	Fiecare compus organostatic < 10 ppb
Metale grele	
Antimoniu	< 30 mg/kg
Cadmium	< 0,1 mg/kg
Crom	< 1 mg/kg
Plumb	< 0,2 mg/kg
Mercur	< 0,02 mg/kg

Evaluare și verificare:

Solicitantul furnizează o declarație de conformitate cu subcriteriul de mai sus, semnată, însoțită de declarații din partea furnizorilor, dacă este cazul.

În plus, solicitantul prezintă rezultatele analizelor efectuate asupra produsului finit. Testele se efectuează pe un produs reprezentativ. În cazul unor produse fabricate identic (de exemplu, produse de igienă de diferite dimensiuni), este suficient să se efectueze teste pe una dintre dimensiunile produsului. Alternativ, analizele pot fi efectuate separat pe fiecare dintre materialele care compun produsul finit (reprezentativ). Se descriu metodele utilizate pentru analize și se precizează data măsurărilor, inclusiv denumirile laboratoarelor utilizate pentru analize. Metodele de testare recomandate sunt NWSP 360.1R0 sau o metodă echivalentă pentru prepararea probei, NWSP 360.2R0 sau o metodă echivalentă pentru extracția analitului și NWSP 360.3R0 sau o metodă echivalentă pentru analiza instrumentală analitică. Măsurătorile se realizează cel puțin anual.

Criteriul 8. Ambalarea

Acest criteriu stabilește cerințele privind ambalajele de vânzare și supraambalajele.

Se evită utilizarea supraambalajelor sau acestea sunt fabricate exclusiv din carton și/sau hârtie.

(a) Cartonul și/sau hârtia utilizate pentru ambalare

Ambalajele de vânzare din carton și/sau hârtie trebuie să conțină minimum 40 % material reciclat.

Supraambalajele din carton și/sau hârtie trebuie să conțină minimum 80 % material reciclat.

Proporția rămasă (100 % minus procentul de conținut reciclat) de carton și/sau hârtie utilizate pentru ambalajele de vânzare și pentru supraambalaje face obiectul unor certificate valabile de gestionare durabilă a pădurilor eliberate de un sistem terț de certificare independent, precum FSC, PEFC sau un sistem echivalent. Organismele de certificare care eliberează certificate de gestionare durabilă a pădurilor trebuie să fie acreditate/recunoscute de respectivul sistem de certificare.

(b) Plasticul utilizat pentru ambalare

- Până la 31 decembrie 2026, ambalajele de vânzare fabricate din plastic trebuie să conțină cel puțin 20 % material reciclat.
- Începând cu 1 ianuarie 2027, ambalajele de vânzare fabricate din plastic trebuie să conțină cel puțin 35 % material reciclat.

(c) Reciclabilitatea

Cel puțin 95 % în greutate din conținutul ambalajelor de vânzare (carton și/sau hârtie sau plastic) și al supraambalajelor (carton și/sau hârtie) trebuie să fie disponibil pentru reciclare, iar 5 % din reziduuri trebuie să fie compatibile cu reciclarea.

(d) Cerințe suplimentare

- Utilizarea ambalajelor compozite (de vânzare și grupate), a materialelor plastice amestecate sau a unor straturi de acoperire a cartonului și/sau a hârtiei cu materiale plastice sau metale nu este permisă.
- Conținutul reciclat și reciclabilitatea ambalajelor de vânzare și ale supraambalajelor trebuie indicate pe ambalajul de vânzare.

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă (1) o declarație de conformitate semnată în care se specifică procentul conținutului reciclat din ambalajele de vânzare și din supraambalaje, dacă este cazul; (2) o declarație de conformitate în care se precizează reciclabilitatea ambalajelor de vânzare și a

supraambalajelor și (3) o fotografie de înaltă rezoluție a ambalajului de vânzare pe care apar în mod clar informațiile privind conținutul reciclat și reciclabilitatea ambalajelor de vânzare și ale supraambalajelor.

Organismele competente verifică din nou după 1 ianuarie 2027 declarația de conformitate în care se specifică procentul de plastic reciclat din ambalajele de vânzare.

Solicitantul prezintă documente contabile auditate care să demonstreze că proporția rămasă (100 % minus procentul de conținut reciclat) din cartonul și/sau hârtia utilizate pentru ambalajele de vânzare și supraambalaje este definită ca material certificat în conformitate cu FSC, PEFC sau cu sisteme echivalente valabile. Documentele contabile auditate trebuie să fie valabile pe întreaga durată a licenței de utilizare a etichetei ecologice a UE. Organismele competente verifică din nou documentele contabile la 12 luni de la acordarea licenței de utilizare a etichetei ecologice a UE.

În ceea ce privește conținutul reciclat, se verifică dacă acesta respectă standardul EN 45557 sau ISO 14021, iar în cazul reciclabilității se verifică dacă aceasta respectă standardul EN 13430 sau ISO 18604.

Conținutul de plastic reciclat din ambalaje trebuie să respecte standardele privind lanțul de custodie, cum ar fi ISO 22095 sau EN 15343. Metodele echivalente pot fi acceptate dacă sunt considerate echivalente de către o parte terță; ele trebuie însoțite de explicații detaliate care să ateste conformitatea cu această cerință și de documente justificative aferente. Se furnizează facturi care atestă achiziționarea materialului reciclat.

În plus, reciclabilitatea (disponibilitatea și compatibilitatea pentru reciclare) ambalajului se testează prin intermediul unor protocoale de testare standard. Reciclabilitatea ambalajelor din carton și/sau hârtie se evaluează prin testarea posibilității de retransformare în pastă de hârtie și, în acest caz, solicitantul trebuie să demonstreze posibilitatea de retransformare în pastă de hârtie a ambalajelor din carton și/sau hârtie, punând la dispoziție rezultatul (rezultatele) raportului (rapoartelor) de încercare în conformitate cu metoda PTS-RH 021, cu sistemul de evaluare ATICELCA 501 sau cu metode standard echivalente care sunt acceptate de organismul competent ca furnizând date de o calitate științifică echivalentă. Sistemele de segregare sau de amestecare controlată, cum ar fi RecyClass, sunt acceptate ca certificare independentă de către terți pentru ambalajele din plastic. Metodele de testare echivalente pot fi acceptate dacă sunt considerate echivalente de către o parte terță.

Criteriul 9. Orientări privind utilizarea și eliminarea produsului și a ambalajului

Instrucțiunile de utilizare a produsului finit se pun la dispoziție pe ambalaj sau printr-un prospect tipărit și/sau digital.

Ambalajul de vânzare conține instrucțiuni privind eliminarea ambalajului de vânzare, a supraambalajului (dacă există), a elementelor componente separate, precum și privind

eliminarea produsului utilizat. Următoarele informații sunt scrise sau indicate prin simboluri vizuale pe ambalajul de vânzare:

- că ambalajul de vânzare, supraambalajul (dacă există), elementele componente separate și produsul utilizat nu se aruncă în toaletă și
- modul corect de eliminare a ambalajului de vânzare, a supraambalajului (dacă există), a elementelor componente separate și a produsului utilizat.

Evaluare și verificare:

Solicitantul furnizează o fotografie de înaltă rezoluție a instrucțiunilor de utilizare a produsului.

Solicitantul furnizează o fotografie de înaltă rezoluție a ambalajului de vânzare, unde apar în mod clar informațiile privind eliminarea.

Criteriul 10. Adecvarea pentru utilizare și calitatea produsului

Eficacitatea/calitatea produsului finit trebuie să fie satisfăcătoare și cel puțin echivalentă cu cea a produselor aflate deja pe piață.

Adecvarea pentru utilizare se testează în ceea ce privește caracteristicile și parametrii raportați în tabelul 10. În cazul în care au fost identificate pragurile de performanță, acestea trebuie respectate.

Tabelul 10. Caracteristicile și parametrii care descriu adecvarea pentru utilizare a produsului ce urmează să fie testat

Caracteristici		Practica de testare necesară (prag de performanță)			
		Scutece pentru copii	Absorbante igienice	Tampoane igienice	Tampoane pentru sân
Teste în condiții de utilizare	U1. Absorbția și protecția împotriva scurgerilor ⁽¹⁾	Testele unui grup de consumatori (80 % din consumatorii care au testat produsul evaluează rezultatele ca fiind satisfăcătoare)			
	U2. Menținerea uscată a pielii	Testele unui grup de consumatori (80 % din consumatorii care au testat produsul evaluează rezultatele ca fiind satisfăcătoare)	Nu se aplică	La fel ca în cazul scutecelor pentru copii și al absorbantelor igienice	
	U3. Adecvare și confort	Testele unui grup de consumatori (80 % din consumatorii care au testat produsul evaluează rezultatele ca fiind satisfăcătoare)			
	U4. Performanța globală	Testele unui grup de consumatori (80 % din consumatorii care au testat produsul evaluează rezultatele ca fiind satisfăcătoare)			

Teste tehnice	T1. Absorbția și protecția împotriva scurgerilor ⁽¹⁾	Rata de absorbție și absorbția înainte de scurgere	Metoda „Syngina”	La fel ca în cazul scutecelor pentru copii și al absorbantelor igienice
	T2. Menținerea uscată a pielii ⁽¹⁾	Pierdere transepidermică de apă, metoda reumidificării sau testul de corneometrie	Nu se aplică	La fel ca în cazul scutecelor pentru copii și al absorbantelor igienice

⁽¹⁾ Această cerință nu se aplică absorbantelor subțiri destinate protejării lenjeriei pentru femei (absorbante zilnice).

Evaluare și verificare:

Se furnizează un raport de încercare privind testele în condiții de utilizare și testele tehnice. Raportul de încercare trebuie să descrie cel puțin metodele de testare, rezultatele testelor și datele utilizate. Testele trebuie efectuate de către laboratoare autorizate să pună în aplicare sisteme de control al calității.

Testele se efectuează pentru toate tipurile și mărimile specifice ale produselor pentru care se solicită eticheta ecologică a UE. Cu toate acestea, în cazul în care se poate demonstra că produsele au aceeași eficacitate, se testează numai o mărime sau un ansamblu reprezentativ de mărimi pentru fiecare model de produs.

Se acordă o atenție specială prelevării de probe, transportului și depozitării produselor, pentru a garanta rezultate reproductibile. Se recomandă să nu se bareze informațiile de pe produse sau să nu se plaseze produsele în ambalaje neutre, având în vedere riscul ca performanța produselor și/sau a ambalajelor să fie afectată, cu excepția cazului în care acest risc poate fi exclus.

Informațiile privind testele se pun la dispoziția organismelor competente cu respectarea aspectelor legate de confidențialitate. Rezultatele testelor trebuie să fie clar explicate și prezentate într-un limbaj, în unități și în simboluri care să fie inteligibile pentru utilizatorul datelor. Se specifică următoarele elemente: locul și data testelor efectuate; criteriile utilizate pentru a alege produsele testate și măsura în care acestea sunt reprezentative; caracteristicile alese pentru testare și, dacă este cazul, motivele pentru care unele caracteristici nu au fost incluse; metodele de testare utilizate și limitările acestora, dacă există. Se furnizează orientări clare privind utilizarea rezultatelor testelor.

Orientări suplimentare pentru testele în condiții de utilizare:

— eșantionarea, structurarea testului, recrutarea grupului și analiza rezultatelor testelor trebuie să respecte practicile statistice standard (AFNOR Q 34-019, ASTM E1958-07e1 sau o practică echivalentă);

- fiecare produs se evaluează pe baza unui chestionar. Testul trebuie să dureze cel puțin 72 de ore, o întreagă săptămână dacă este posibil, și se realizează în condiții normale de utilizare a produsului;
- numărul recomandat de persoane care efectuează testele este de cel puțin 30 (indiferent dacă produsele sunt sau nu concepute în mod specific pentru un singur sex). Toate persoanele care participă la anchetă trebuie să fie utilizatori curenți ai tipurilor/mărimilor specifice ale produselor testate;
- în cazul în care produsul nu este conceput în mod specific pentru un singur sex, raportul dintre cele două sexe trebuie să fie de 1:1;
- la anchetă trebuie să participe un eșantion de persoane care să reprezinte în mod proporțional diferitele grupuri de consumatori de pe piață. Se precizează în mod clar vârsta, țara și sexul;
- persoanele bolnave și cele cu o afecțiune cronică de piele nu participă la test. În cazurile în care persoanele se îmbolnăvesc pe parcursul perioadei de testare a utilizatorilor, acest lucru trebuie să fie precizat în chestionar, iar răspunsurile nu vor fi luate în considerare pentru evaluare;
- pentru toate testele în condiții de utilizare (absorbția și protecția împotriva scurgerilor, menținerea uscată a pielii, adecvare și confort și performanță globală), 80 % dintre consumatorii care au testat produsul trebuie să evalueze performanța ca fiind satisfăcătoare, cu o notă de peste 60 atribuită de către consumator (pe o scară cantitativă de la 1 la 100). Alternativ, 80 % dintre consumatorii care testează produsul trebuie să îl evalueze ca fiind bun sau foarte bun (din cinci opțiuni calitative: foarte slab, slab, mediu, bun, foarte bun).
- rezultatele se evaluează statistic după ce perioada de testare de către utilizatori s-a încheiat;
- factorii externi (precum brandingul, cotele de piață și publicitatea) care ar putea avea un impact asupra percepției în ceea ce privește performanța produselor trebuie comunicați.

Cerințe suplimentare pentru testele tehnice:

- metodele de testare se bazează pe cât posibil pe metode relevante pentru produsul respectiv, reproductibile și riguroase;
- trebuie testate minimum cinci eșantioane. Rezultatele medii se raportează împreună cu indicarea deviației standard.
- în cazul tampoanelor pentru sân sunt recomandate aceleași teste tehnice ca pentru scutecele pentru copii și absorbantele igienice.

Greutatea, dimensiunile și caracteristicile de proiectare ale produsului trebuie descrise și puse la dispoziție în conformitate cu informațiile furnizate în textul de evaluare și verificare generală al cererii.

Criteriul 11. Responsabilitatea socială a întreprinderilor în ceea ce privește forța de muncă

Acest criteriu stabilește cerințele aplicabile în unitatea de asamblare finală a produsului de igienă absorbant.

Având în vedere Declarația tripartită a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) de stabilire a principiilor privind întreprinderile multinaționale și politica socială²¹, Pactul mondial al ONU (pilonul 2)²², principiile directoare ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului²³ și Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale²⁴, solicitantul trebuie să prezinte verificarea efectuată de o parte terță, coroborată cu (un) audit(uri) efectuat(e) la fața locului, care atestă că principiile aplicabile incluse în textele internaționale menționate anterior și în dispozițiile suplimentare de mai jos au fost respectate în unitatea de asamblare finală a produsului.

Convențiile fundamentale ale OIM:

(i) munca copiilor:

— Convenția privind vârsta minimă de încadrare în muncă, 1973 (nr. 138);

— Convenția privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, 1999 (nr. 182);

(ii) munca forțată și obligatorie:

— Convenția privind munca forțată sau obligatorie, 1930 (nr. 29) și Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată sau obligatorie;

— Convenția privind abolirea muncii forțate, 1957 (nr. 105);

(iii) libertatea de asociere și dreptul la negociere colectivă:

— Convenția privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, 1948 (nr. 87);

— Convenția privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și negociere colectivă, 1949 (nr. 98);

(iv) discriminare:

— Convenția privind egalitatea de remunerare, 1951 (nr. 100);

²¹ Documentul OIM NORMLEX (<http://www.ilo.org/dyn/normlex/en>) și orientările aferente.

²² Pactul mondial al ONU (pilonul 2), <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/participants/141550>.

²³ Principiile directoare privind întreprinderile și drepturile omului, <https://www.unglobalcompact.org/library/2>.

²⁴ Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale, <https://www.oecd.org/daf/inv/mne/48004323.pdf>.

— Convenția privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și al exercitării profesiei, 1958 (nr. 111).

Dispoziții suplimentare:

(v) programul de lucru:

— Convenția OIM privind durata muncii (industrie), 1919 (nr. 1);

— Convenția OIM privind repausul săptămânal în industrie, 1921 (nr. 14);

(vi) remunerare:

— Convenția OIM privind stabilirea salariului minim, 1970 (nr. 131);

— Convenția OIM privind concediile anuale plătite (revizuită), 1970 (nr. 132);

— salariul de subzistență: solicitantul trebuie să asigure faptul că salariile (excluzând impozitele, bonusurile, indemnizațiile sau orele suplimentare) plătite pentru o săptămână de lucru normală (care nu depășește 48 de ore) sunt suficiente pentru a satisface nevoile de bază (locuință, energie, alimentație, îmbrăcăminte, asistență medicală, educație, apă potabilă, îngrijirea copiilor și transport) ale lucrătorului și ale unei familii formate din patru persoane și pentru a oferi un anumit venit discreționar. Îndeplinirea acestei cerințe trebuie să facă obiectul unui audit cu trimitere la orientările SA8000²⁵ privind remunerarea;

(vii) Sănătate și securitate:

— Convenția OIM privind siguranța utilizării produselor chimice la locul de muncă, 1981 (nr. 170);

— Convenția OIM privind sănătatea și securitatea în muncă, 1990 (nr. 155);

— Convenția OIM privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor profesionale în mediul de muncă (poluarea aerului, zgomotul și vibrațiile), 1977 (nr. 148);

(viii) protecția socială și incluziunea socială:

— Convenția OIM privind îngrijirile medicale și indemnizațiile de boală, 1969 (nr. 130);

— Convenția OIM privind normele minime de securitate socială, 1952 (nr. 102);

— Convenția OIM privind prestațiile pentru accidente de muncă, 1964 (nr. 121);

— Convenția OIM privind egalitatea de tratament (compensație în caz de accident), 1925 (nr. 19);

— Convenția OIM privind protecția maternității, 2000 (nr. 183);

²⁵ Responsabilitatea socială internațională, Standardul internațional 8000 privind responsabilitatea socială (*Social Accountability 8000 International Standard*), <http://www.sa-intl.org>.

(ix) concediere legală:

— Convenția OIM privind încetarea raporturilor de muncă la inițiativa angajatorului (concedierea), 1982 (nr. 158).

În locurile în care dreptul la libertatea de asociere și de negociere colectivă este restricționat în temeiul legii, societatea nu va restricționa lucrătorii de la crearea unor mecanisme alternative pentru a-și exprima nemulțumirile și a-și proteja drepturile în ceea ce privește condițiile de muncă și de încadrare în muncă și trebuie să recunoască asociațiile legitime ale angajaților cu care poate intra în dialog cu privire la aspecte legate de locul de muncă.

Procesul de audit trebuie să includă consultarea părților interesate externe din organizații independente de sector din zonele aflate în vecinătatea unităților, inclusiv sindicate, organizații comunitare, ONG-uri și experți în domeniul muncii. Trebuie să aibă loc consultări semnificative cu cel puțin două părți interesate din două subgrupuri diferite. În locurile în care legislația națională nu poate asigura caracterul adecvat al responsabilității sociale a întreprinderilor în raport cu convențiile internaționale menționate anterior, procesul de audit include audituri la fața locului efectuate de părți terțe, compuse din inspecții neanunțate la fața locului efectuate de evaluatori independenți față de sector.

Pe perioada de valabilitate a licenței de utilizare a etichetei ecologice a UE, solicitantul trebuie să publice rezultatele agregate și constatările principale ale auditurilor [inclusiv detalii cu privire la: (a) numărul încălcărilor și gravitatea încălcărilor fiecărui drept al lucrătorilor și al standardului privind securitatea și sănătatea în muncă; (b) strategia de remediere – unde remedierea include prevenirea abuzurilor sancționate de principiile directe ale Organizației Națiunilor Unite privind afacerile și drepturile omului (UNGP); (c) evaluarea cauzelor profunde ale încălcărilor persistente care reies din consultarea părților interesate – cine a fost consultat, ce probleme au fost aduse în discuție, cum a influențat acest lucru planul de acțiune corectivă], online pentru a furniza dovezi privind performanța acestora consumatorilor interesați.

Evaluare și verificare:

Solicitantul face dovada respectării acestor cerințe prin prezentarea unei copii a celei mai recente versiuni a propriului cod de conduită, care trebuie să fie în concordanță cu dispozițiile specificate mai sus, precum și prin furnizarea unor copii ale rapoartelor de audit având ca obiect fiecare unitate de asamblare finală a produsului pentru modelul (modelele) care urmează să primească eticheta ecologică, precizând site-ul internet pe care sunt publicate rezultatele și constatările.

Auditurile părților terțe efectuate la fața locului trebuie realizate de către auditori calificați să evalueze conformitatea unităților de producție din sector cu standardele sociale ori cu dispozițiile codurilor de conduită sau, în țările în care a fost ratificată Convenția OIM (nr. 81) din 1947 privind inspecția muncii și supravegherea OIM arată că sistemul național de

inspecție a muncii este eficace²⁶ și în care sfera sistemelor de inspecție acoperă domeniile enumerate mai sus²⁷, de către inspectorul (inspectorii) de muncă numit (numiți) de o autoritate publică.

Trebuie să se accepte certificările valabile eliberate în cadrul sistemelor sau proceselor de inspecție ale părților terțe care auditează conformitatea cu principiile aplicabile ale convențiilor fundamentale ale OIM enumerate și cu dispozițiile suplimentare privind programul de lucru, remunerarea, precum și sănătatea și siguranța și consultările părților interesate externe. Aceste certificări nu trebuie să aibă o vechime mai mare de 12 luni la data depunerii cererii.

Criteriul 12. Informațiile care figurează pe eticheta ecologică a UE

Logoul etichetei ecologice a UE poate fi afișat pe ambalajul produsului. În cazul în care se utilizează eticheta facultativă prevăzută cu spațiu pentru text, aceasta trebuie să conțină următoarele trei fraze:

- „Conceput pentru a reduce impactul asupra mediului”;
- „Sunt respectate cerințe stricte privind substanțele nocive”;
- „Performanță verificată”.

Solicitantul trebuie să urmeze instrucțiunile privind modul de utilizare a logoului etichetei ecologice a UE prevăzute în Orientările pentru utilizarea logoului etichetei ecologice a UE:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Evaluare și verificare:

Solicitantul prezintă o declarație de conformitate cu această cerință și o fotografie de înaltă rezoluție a ambalajului de vânzare al produsului pe care se distinge în mod clar eticheta, numărul de înregistrare/numărul licenței și, după caz, frazele care pot fi afișate împreună cu eticheta.

²⁶ A se vedea nota de subsol 21.

²⁷ A se vedea nota de subsol 21.